

[Landbrugsministeren.]

direkte er medlemmer i kommissionen, er der mulighed for at tilkalde eksperter udefra; det har været brugt i mangfoldige tilfælde, og det vil man fortsætte med.

Til spørgsmålet om, hvor længe man skal vente med den generelle debat vedrørende landbrugslovgivningen, må jeg sige, at vi i regeringen er i gang med en række økonomiske overvejelser vedrørende de kommende landbrugsordninger, og disse overvejelser er ikke afsluttet. De strukturmæssige, de finansieringsmæssige, derimod har vi bedt landbokommissionen om at tage sig af, og jeg håber og tror på, at man dér er i stand til i løbet af nogle måneder at fremlægge forslag og tanker, der kan indgå som elementer i den kommende landbrugslovgivning. Jeg finder det rigtigst, at man afventer fremlæggelsen af alle disse elementer, inden man går ind i en stor og mere generel debat om landbrugsproblemerne.

Niels Eriksen: Blot en kort bemærkning til hr. Svend Haugaard, der imødegik min kritik af 35 ha-grænsen for fri sammenlægning ved at sige, at man jo kunne gå op til 75 ha, når der ikke var krav om tillægsjord. Dertil må jeg bare sige, at desværre administreres der efter de 35 ha, og det er det, jeg synes skulle ændres. Man har hidtil i administrationen fastholdt, at långivningen skulle standse ved sammenlægninger på ca. 35 ha.

Hr. Morten Lange var inde på, at den lov, vi har lavet, var midlertidig, og han var indstillet på, at vi måske skulle ændre grænserne. Det glæder mig meget at høre, for det var jo hr. Morten Langes parti, der gik imod indstillingen fra landbokommissionen. Landbokommissionens indstilling var en undergrænse på 45 ha, og den havde tilslutning fra socialdemokratiet, venstre og de konservative, men hr. Morten Lange fik gennemtrumfet qua sit regeringssamarbejde med socialdemokratiet, at det blev 35 ha i stedet for 45. Derfor glæder det mig, hvis hr. Morten Lange nu vil være med til at ændre denne grænse.

Så vil jeg i øvrigt ellers takke ministeren for det tilsagn, ministeren har givet om, at vi hurtigt vil få hele landbrugslovgivningen op til revision.

Chr. Rasmussen: Jeg vil lige have lov til at korrigere hr. Niels Eriksen: det var mig, der var så formastelig at stille ændringsforslag om de 35 ha for at få en tilslutning fra alle partierne i udvalget.

Morten Lange: Jeg er ikke bekymret for ansvaret for de 35 ha, for det var rigtigt, dengang det blev foreslået. Hvis man tager den lille regnebog frem og finder ud af, at 17 plus 17 giver 34, så har man forstået meningen: når vi har haft en lovgivning, der holdt folk til 17 ha, og derefter afløser den med en ny, er det kun rimeligt i en periode at lade de folk, som har været bundet af loven, have en forret, og det var det, man gjorde ved at fastsætte en sammenlægningsgrænse, som tilfældigvis var forbløffende nær ved 2 gange 17. Men den slags overgangsordninger er naturligvis ikke evige, og derfor har mit parti tænkt sig at revidere sit standpunkt på det punkt, og det er der ikke noget som helst mærkeligt i; tværtimod, det er helt logisk og forståeligt.

Så til landbrugsministeren: landbokommissionen sagde jeg ikke så forfærdelig meget ondt om; jeg spurgte blot, om det nu også var det rigtige forum. Jeg tror, at ministeren skulle give sig til at overveje, om den permanente landbokommission, han har indført her, ikke skulle omstruktureres en smule. Vi har efterhånden snarere indtryk af, at det, vi trænger til — og det kan også føre til lidt anderledes formuleringer, til lidt skærping af indstillingen — mere er et planlægningsråd for landbrugsspørgsmål. Sådan fungerer kommissionen til en vis grad i øjeblikket, men det er, som om man ved at omstrukturere den en smule og give den et nyt navn måske i højere grad gjorde opmærksom på, at det ikke bare var en kommission, der sad evigt og måske engang blev færdig med et eller andet, men derimod et råd, som skulle kunne fremlægge materiale hyppigt og med kort varsel.

Jeg forstod på ministeren, at selv om han nok ville sige til folk, at de skulle skynde sig, kommer vi i store vanskeligheder med at få en principdebat om landbrugsproblemerne i dette folketingsår, og det synes jeg er overordentlig betænkeligt. Der er store og vigtige landbrugslove, der kommer til revision i folketingsåret, og jeg mener, vi står